

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Forhåndslån, midlertidigt udvidet adgang til realkreditbelåning m.v.).

(Lovforslag nr. 193. Fremsat 3/4 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Knud Damgaard (S):

Ja, dette er jo boligforligets sidste del, det boligforlig, som uden hr. Johan Philipsens medvirken ikke bare var blevet værre, men ikke var blevet nær så godt, som det visselig blev.

Som bekendt var der enighed om, at vi over realkrediten skulle søge frem til forslag, som kunne stimulere til at nå den mål-sætning på 40.000 boliger om året, som er af-talt. Stimulansen til nybyggeriet skal ikke blot søges i selve forslaget, men i høj grad i administrative ændringer, sådan som boligministeren har redegjort for det i sin frem-sættelsestale. Disse forhold må derfor indgå i den samlede vurdering, som vi anlægger. De omfatter bl. a. forhøjelse af låneloftet for parcelhuse til 450.000 kr. i hovedstadsom-rådet og 400.000 kr. i den øvrige del af lan-det. Desuden er der bestemmelsen om, at man i almindelig realkredit kan yde kon-tantlån, ligesom der forsøgsvis bliver ind-ført en rentetilpasningsordning.

Selve forslaget bygger på indførelse af adgang til at yde forhåndslån. Forslaget går fornuftigvis på, at det skal være en frivillig ordning; tiden er næppe nu til en obligato-risk forhåndslåneordning.

Dernæst vil man med forslaget stimulere til et byggeri her og nu ved at åbne for ud-videt finansiering af byggearbejder, der på-begyndes i en nærmere fastsat periode, og det går ud på at forlænge afdragstiden i sær-lig realkredit med 10 år til i alt 30 år. Den foreslåede udvidede adgang til at yde lån i

særlig realkredit til forbedrings- og tilbyg-ningsarbejder må ses i sammenhæng med det gennemførte forslag om tilskud til for-bedringer og må hilses med tilfredshed.

Der er næppe tvivl om, at forslagene og de administrative ændringer vil virke gunstigt, og et fornuftigt renteniveau — og ved sådan et må man forstå et renteniveau, der er la-vest muligt uden at udhule vor betalingsba-lance — kan vel så føje sit til.

Tilbage bliver der alligevel, at man ikke kan tale om realkredit uden at se det fra den ganske almindelige bygherres side, og så ser det jo oprigtigt talt lidt tumpet ud — tumpet er et sjællandsk udtryk, som står for fjollet. Hansen og Jensen er naboer, deres grunde er lige store, købt på samme tid og på samme vilkår. De beslutter at bygge, og de vælger samme størrelse typehus, de får samme til-bud, Hansen er bare uheldig, hans håndvær-kere bliver senere færdig end Jensens, og facit bliver, at Hansens hus på grund af stør-re kurstab bliver 30.000-40.000 kr. dyrere end Jensens. Det har folk svært ved at for-stå, og det har nogle af os svært ved at ac-ceptere. Ja vel, vil man sige, men forhåndslåneordningen sikrer os mod det. Nej, des-værre, for Hansen var ude at rejse på det tidspunkt og kommer nogle uger senere i gang, og resultatet bliver nøjagtigt det sam-me. Det er næsten ligegyldigt, hvilken meto-de man vælger, så vil disse uligheder optræde, så længe udbud og efterspørgsel alene danner grundlag for finansieringen.

Helt undgå forsikydninger kan man selv-sagt ikke, men i rammen af en byggeperiode kunne man måske finde frem til en kurssik-ringsordning, som skaber den større lighed, der er tiltrængt. Med folketingets nuværende sammensætning må man nok søge en sådan ordning i selve systemet. Det er nok også udelukket i øjeblikket at komme så langt som til en generel kurssikring, men alligevel må vi spørge os selv, om det ikke er rimeligt at se på, om man kunne anvende reserve-fonds til at aktiveres over for en kurssik-ringsordning, som, når og hvis det overføl-somme obligationsmarked sætter nogle men-nesker i alvorlig økonomisk knibe, kan være med til at rette tingene op. Var det eksem-pelvis ikke rimeligt at gøre et forsøg på dette område, når det gælder de parcelhuse, som i dag enten ikke kan sælges eller udgør en voldsom økonomisk belastning for ejerne?